

tasid kaa saunadki pealt näha sellele, kes oskas lugu tähele panna. Teine saun oli kenaste ehitatud ja kõikipidi haritud, õu ja aed ja wäli ümberringi kõik kaa puh-
 tad, kuidas peab olema. Teine jälle oli hoopis inutu. Akna ruudud mitmest ajast pesemata; seinad naal ümberringi ja risuti kõiksugused riistad ja puutükid ja ra-ud; õu pühkimata ja igal poolel sõnniku jälgi; aed oli kirkumata ja wäli näitas enam ohakaid ja putki, kui wilja kõrvi. Inutu-
 ma majakese ees istus inutu naene pääwa paistel, käed põlle all süles ja wahtis igale poole, — tema mees pidanud taa töö peale wälja minema, — wahtis, kas keegi pidi tema jutule tulema. Ei tulnud kedagi, sest et teistel naestel ümberkaudu oli kodu küllalt tegemist ja mehed olid kõik oma palgatud töö peal wäljas. Kadeda silma-
 ga wahtis siis Kadri naabri kene saunakest ja ütles ise eneses: Ei mina mõista kust see ommeti tuleb, et Liisu majakene pais-
 tab alati nii kene wälja. Ei temal ole

abi kodu, ei tema kaa enam tööd ei tee, kui mina; ja meie pulmadki olid ühelda." — Ei ta enam ei rääkinud midagi, sest nüüd juhtus ta üht meest nägema, kes istus tee ääres ja lohendas oma kingga.

Kadri meel oli hea, et ta kedagi nägi; nüüd ta lootis wõitwa juttu saata. Ju-
 ba Kadri maanteel ja rääkis wõbrale: „Noh, mis sa ommeti seal teed?" — Wõbras ei wastanud temale midagi, waid ajas oma töö edasi. Kadri oli tüf aega seal seisnud ja ta peale wahtinud, siis ta märkas, et see oli üks ingel — sest sel ajal inggid liikusid weel sagedaste nähtawalt maa peal. — Kohe wõttis ta nõuüks te-
 male oma häda kaewata ja hakkas nõnda: „Kuule, kas sa wõid mulle araseletada, miks minu majake paistab nii takerdanud, aga Liisu majakene on koguni kene? — Eks meie pulmad olnud ühel ja selsamal aastal ja ühe kuu sees? — Kui sa mind aitad, et minu majake ja aed saab sama kenaks, kui Liisu maja ja aed on, siis ma